

μαντολίνο

μαντολίνο, το, ουσ. [<ιταλ. mandolino], το μαντολίνο·

- η κοιλιά μου παίζει μαντολίνο, βλ. λ. [κοιλιά](#)·

- παίζω σόλο μαντολίνο, (ειρωνικά) αυνανίζομαι, μαλακίζομαι: «όταν δεν έχω γκόμενα, παίζω σόλο μαντολίνο κι ηρεμώ». Από τις κινήσεις του μουσικού που παίζει μαντολίνο οι οποίες παρομοιάζονται με αυτές που κάνει κανείς, όταν αυνανίζεται. Συνών. παίζω μπασαβιόλα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας